

Επιπροσθέτως, ορισμένοι μόνιμοι κριτές του Virno έχουν υποστηρίξει ότι ο Virno είναι ουσιαστικά ένας μεταφραστής των ιδεών του Hardt και του Negri, γεγονός που υπονοεί ότι ο Virno είναι απλώς ένας μεταφραστής των ιδεών τους, χωρίς να προσφέρει τίποτα νέο.

Αντιθέτως, ο Virno είναι ένας ανεξάρτητος κριτής των ιδεών του Hardt και του Negri. Η *Γραμματική του Πλήθους* [Grammar of the Multitude], ουσιαστικά είναι μια κριτική του Hardt και του Negri, καθώς ο Virno υποστηρίζει ότι ο Hardt και ο Negri έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της επανάστασης. Ο Virno βάζει τον έμφαση στην «επιθυμία για την ελευθερία», η οποία είναι ουσιαστικά η επιθυμία για την «ελευθερία από την εργασία». Ο Virno υποστηρίζει ότι ο Hardt και ο Negri έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της επανάστασης, καθώς ο Virno βάζει τον έμφαση στην «επιθυμία για την ελευθερία», η οποία είναι ουσιαστικά η επιθυμία για την «ελευθερία από την εργασία». Ο Virno υποστηρίζει ότι ο Hardt και ο Negri έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της επανάστασης, καθώς ο Virno βάζει τον έμφαση στην «επιθυμία για την ελευθερία», η οποία είναι ουσιαστικά η επιθυμία για την «ελευθερία από την εργασία».

Ο Virno υποστηρίζει ότι ο Hardt και ο Negri έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της επανάστασης, καθώς ο Virno βάζει τον έμφαση στην «επιθυμία για την ελευθερία», η οποία είναι ουσιαστικά η επιθυμία για την «ελευθερία από την εργασία». Ο Virno υποστηρίζει ότι ο Hardt και ο Negri έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της επανάστασης, καθώς ο Virno βάζει τον έμφαση στην «επιθυμία για την ελευθερία», η οποία είναι ουσιαστικά η επιθυμία για την «ελευθερία από την εργασία».

Ο Virno υποστηρίζει ότι ο Hardt και ο Negri έχουν μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός της επανάστασης, καθώς ο Virno βάζει τον έμφαση στην «επιθυμία για την ελευθερία», η οποία είναι ουσιαστικά η επιθυμία για την «ελευθερία από την εργασία».

πρωτογενούς παραγωγής. Η κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς και η αποτυχία της οικονομολογίας να αντιμετωπίσει τον κριτικό λόγο της κριτικής θεωρίας, η οποία αναζητά την αλήθεια της κοινωνίας. Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς πηγαίνει πίσω στο χρόνο, στο έργο του Ernesto Laclau, το οποίο προτείνει την αλληλεπίδραση μεταξύ των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, η οποία δημιουργεί την κοινωνία. Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς πηγαίνει πίσω στο χρόνο, στο έργο του Ernesto Laclau, το οποίο προτείνει την αλληλεπίδραση μεταξύ των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, η οποία δημιουργεί την κοινωνία.

Ο μισθολογικός χαρακτήρας της οικονομολογίας είναι η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς και η αποτυχία της οικονομολογίας να αντιμετωπίσει τον κριτικό λόγο της κριτικής θεωρίας, η οποία αναζητά την αλήθεια της κοινωνίας. Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς πηγαίνει πίσω στο χρόνο, στο έργο του Ernesto Laclau, το οποίο προτείνει την αλληλεπίδραση μεταξύ των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, η οποία δημιουργεί την κοινωνία.

Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς και η αποτυχία της οικονομολογίας να αντιμετωπίσει τον κριτικό λόγο της κριτικής θεωρίας, η οποία αναζητά την αλήθεια της κοινωνίας. Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς πηγαίνει πίσω στο χρόνο, στο έργο του Ernesto Laclau, το οποίο προτείνει την αλληλεπίδραση μεταξύ των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, η οποία δημιουργεί την κοινωνία.

Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς και η αποτυχία της οικονομολογίας να αντιμετωπίσει τον κριτικό λόγο της κριτικής θεωρίας, η οποία αναζητά την αλήθεια της κοινωνίας. Η οικονομολογία που αντιμετωπίζει την κρίση του νεοφιλελεύθερου μονομερούς πηγαίνει πίσω στο χρόνο, στο έργο του Ernesto Laclau, το οποίο προτείνει την αλληλεπίδραση μεταξύ των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, η οποία δημιουργεί την κοινωνία.

